

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ስድሳ አምስት

ትንቢታዊ መገለጥ፡ የጁላይ 18, 2020 ተስፋ መቁረጥን እና በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሌሊት ጩኸት መልእክት በተከታታይ መገለጡን መረዳት

Jeff Pippenger
2024-01-29

በ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ላይ፣ ለእግዚአብሔር የመጨረሻው ዘመን የተሰጠው እንቅስቃሴ የመጀመሪያው ቅሬታ ደረሰ። ይህም የሦስተኛው ወዮ ታሪክ ውስጥ የመንገድ ምልክት ሆኖ ተመዘገበ፤ ይህ ታሪክ የኋለኛው ዝናብ ታሪክ ነው፣ እንዲሁም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም ታሪክ ነው። ያ ታሪክ በቅዱስ ታሪክ ውስጥ ባለው በእያንዳንዱ የተሰጠው እንቅስቃሴ ተወክሎ ቀርቦአል፤ በተለይም በሚለራውያን እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ ይበልጥ ተወክሎ ቀርቦአል፣ እንዲሁም በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ተብራርቶአል፤ እናም እያንዳንዱ ነቢይ የለዩውን ትንቢታዊ ታሪክ ይወክላል።

ጁላይ 18, 2020 የእንቅስቃሴውን የመጀመሪያ ቅሬታ ይወክላል፣ ስለዚህም በአሥሩ ደናግል ምሳሌ እና በእንባቆም የቆይታው ዘመን መድረሱን ያመለክታል። በሚለራውያን ታሪክ፣ ወደ ተሳሳተ አዋጃቸው ያመራቸው ያው ማስረጃ እውነተኛውን ቀን እንዲለይ ታየ። የአሥሩ ደናግል ምሳሌ የቆይታ ዘመን በዚያን ጊዜ የአሁኑ እውነት ሆኖ ታየ፣ ያም የቆይታ ዘመን በእንባቆም ሁለት ያለው ያው የቆይታ ዘመን ነበር። የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በፊደል ልክ እንደገና ይደገማል፣ እናም ይህ እውነታ ከቅሬታው ጋር የተሳተፉት ብቻ ጥበበኛ ወይም ሰነፍ ደናግል ለመሆን እጩዎች መሆናቸውን ያሳያል።

በላኦዴቅያዊ አድቤንቲዝም ውስጥ ያለው ታላቁ አካል በሦስተኛው ወዮ በመስከረም 11፣ 2001 መምጣት ተፈትኖ ነበር፤ እናም የሐምሌ 18፣ 2020 ያልተሳካው ትንቢታዊ ትንበያ ካለፈ በኋላ፣ ላኦዴቅያዊ አድቤንቲዝም እንደ ፕሮቴስታንቶች በሚለራዊ ታሪክ ተስፋ ቆርጦ ወደ ሮም ያለ አቅጣጫ እየተንሳፈፈ ወደ ኋላ እንዲመለስ ተተወ።

ሚለራውያን የዘገየውን ጊዜ የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ፍጻሜ መሆኑን ብቻ አላስተዋሉም፤ ነገር ግን በዕንባቆም ውስጥ ራዕይ ቢዘገይም እንኳ እርሱን እንዲጠብቁ የተሰጠው ትእዛዝ ያው ነቢያዊ መለያ መሆኑን አይ። እንግዲህ ዕንባቆም፣ በስህተት የቀረበውና የመጀመሪያውን ቅር መሰኘት ያመጣው ራዕይ፣ በመጨረሻ “የሚናገረው” ያ ራዕይ መሆኑን ያረጋግጣል።

ራዕይ ገና ለተወሰነ ጊዜ ነው፣ በመጨረሻውም ይናገራል እንጂ አይወሰንም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፤ በእርግጥ ይመጣልና፣ አይዘገይም። ዕንባቆም 2፡3።

መጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ ያመጣው መልእክት፣ በቅርብ ጊዜ ፍጻሜው እየተፈጸመ መሆኑ እንደሚታወቅ የሚገባው ያው መልእክት ነበር፤ ሆኖም እርሱ መልእክት በመጀመሪያው የተሳሳተ አዋጅ ውስጥ ተጠቅመው በነበሩት ቀዳሚ ትንቢታዊ ክርክሮች ላይ አሁንም የተመሠረተ ነበር።

በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ የቀደሙት የቃል ኪዳን ሕዝቦች በመጀመሪያ ተፈተኑ፤ ከዚያ በኋላም አዲሱ የቃል ኪዳን ሕዝብ ተፈተነ። ፈተናው ለፕሮቴስታንቶች የጀመረው የራዕይ አሥር የመጀመሪያው መልእክት የራዕይ አሥራ አራት የመጀመሪያው መልእክት (ሁለቱ አንድ መልእክት ስለሆኑ) በነሐሴ 11, 1840 ሲወርድ ነበር። ፈተናቸውም በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ እና የራዕይ አሥራ አራት ሁለተኛው መልእክት መምጣት ተጠናቀቀ።

በሚለራይት ታሪክ ውስጥ ለሚለራይቶች የነበረው ፈተና ሁለተኛው መልአክ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ጊዜ በመምጣቱ ጀመረ፤ እናም እህት ዋይት ከሁለተኛው መልአክ ጋር የሚቀላቀሉ የመላእክት ብዛት እንደሆነ በምሳሌ ያቀረበችው የእኩለ ሌሊት ጩኸት በመድረሱ ተፈጻሚ። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሥር፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት ያወቁና የተቀበሉ ሚሊራይቶች፣ በዙሪያቸው ሁሉ እየወደቀ የነበረውን መልእክት ካለወቁት ሚሊራይቶች ተለዩ። በጥቅምት 22 ቀን 1844 ሦስተኛው መልአክ መጣ፣ እናም የዘገየው ራጅይ በዚያን ጊዜ ተናገረ።

በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች የመታተም ታሪክ ውስጥ፣ የቀድሞው ኪዳን ሕዝብ በመጀመሪያ ተፈተነ፣ ከዚያም የአዲሱ ኪዳን ሕዝብ። ፈተናው ለሎዶቅያ አድቪንቴዥም የተጀመረው የራጅይ አሥራ ስምንት መልአክ የመጀመሪያው ድምፅና የራጅይ አሥራ አራት ሦስተኛው መልአክ (ምክንያቱም እነርሱ አንድ ያው መልአክ ናቸው) በሴፕቴምበር 11, 2001 በወረደ ጊዜ ነበር። ፈተናቸውም በጁላይ 18, 2020 በደረሰው ተስፋ መቁረጥ ተፈጻሚ።

በሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ፣ የመቶ አርባ አራት ሺህ ፈተና በመጀመሪያው ቅር መድረስ ጀመረ፤ በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት መድረስም ይፈጻማል። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሥር፣ አሁን የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት የሚያውቁና የሚቀበሉ እነዚያ ሰዎች፣ አሁን በዙሪያቸው ሁሉ የሚወርደውን ባለብዙ ገጽታ መልእክት ያለወቁት ከሰነፎችና ከክፉዎች በዚያን ጊዜ ይለያሉ።

በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ፣ የራጅይ አሥራ ስምንት መልአክ ሁለተኛው “ድምፅ” ይናገራል፤ ይህም ደግሞ “የዘገየች” በመናገር የተገለጠችው ራጅይ ናት። እንዲሁም ወደ ታላቁ ጩኸት “የሚፋፋ” የሦስተኛውን መልአክ መልእክት ይወክላል።

ጩኸት በብዙ መላእክት ከቀደመው መልአክ ጋር በመተባበር እንደሚገለጥ ተወክሏል። የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ለመላው መልእክቱ አስተዋፅኦ የሚያደርጉ በርካታ ክፍሎች አሉት፤ መላእክትም የመልእክቶች ምልክቶች ናቸው። በሚለርአዊ ታሪክ እውነተኛውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በአንድነት በማቅረብ መሪ ሆኖ የተለየው ቀዳሚው ሳሙኤል ኤስ. ስኖው ነበር። በዚያ ታሪክ ውስጥ ስኖው ስለ እኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ያለው መረዳት በጊዜ ሂደት ውስጥ እየዳበረ መጣ መሆኑ በበቂ ሁኔታ ተመዝግቧል።

ያ ታሪክ እስከ ፊደሉ ድረስ እንደገና ተደግሟል፣ የመጨረሻውም የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ከ2023 ዓ.ም. ሐምሌ መጨረሻ ጀምሮ በይፋ እየተገለጸ መጥቷል። እርሱ የእስልምና መልእክት ብቻ አይደለም፣ ነገር ግን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም መልእክትንም ያካትታል። ሁለቱ የምድር አውሬ ቀንዶች፣ ሁለቱም ከአውሬው ምስል ጋር በመመሳሰል “ሞትና ትንሣኤ” እንደሚያልፉ፣ እና በዚያው ተመሳሳይ ታሪክ “ስምንተኛው ከሰባቱ ነው” የሚለውን ትንቢታዊ እንቅስቃሴ እንደሚፈጽሙ መገለጥን ያካትታል። ከሰባቱ ነገድጓዶች “የተሰወረ ታሪክ” ጋር የተያያዙ መገለጫዎችንም ያካትታል፣ እንዲሁም ዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያለው “ሰባት ጊዜ” በ1989 በዘመኑ ፍጻሜ የተፈቱት እውነቶች ጋር በመሆን የሚለርን ታሪክ እውነቶች ሁሉ የሚያጣምር ክር መሆኑ ሲገለጥ፣ የተጣለችው “ድንጋይ” “የማዕዘኑ ራስ” መሆኗን የሚናገረውን ትንቢታዊ እንቅስቃሴ ይፈጽማል። መዝሙረኛው ይህን እንዲህ ብሎ ይናገራል፦

የሕንፃ ሠራተኞች የናቁት ድንጋይ የማዕዘኑ ራስ ድንጋይ ሆነ። ይህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆኖአል፤ በዓይኖቻችንም ድንቅ ነው። እግዚአብሔር ያደረገው ይህ ቀን ነው፤ በእርሱም ደስ ይለናል እንሐሴማለን። መዝሙር 118፡22-24።

ዊልያም ሚሊር ያገኘው የመጀመሪያው “እንቁ” የነበረው “ድንጋይ” (እንቁዎችም ድንጋዮች ናቸው) “እግዚአብሔር ያደረገው ቀን” ነው። በቀደሙት ጽሑፎች እንደታየው፣ የሰንበት ትእዛዝ አወቃቀርና ቃላት

በዘሌዋውያን ምዕራፍ 4 ያለው አምስት እንደተቀመጠው ከተቀደሰው የሰባት ዑደት አወቃቀር ጋር ተመሳሳይ መሆናቸው ተገልጧል። በሰባተኛው ቀን ማረፊያ ምድሪቱ በሰባተኛው ዓመት የምታርፍበትን ሁኔታ ያመለክት ነበር፤ እነዚህም ሁለት ትእዛዞች በዚህ መልኩ ሲታሰቡ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አንድ ቀን አንድን ዓመት እንደሚወክል ምስክርነት ይሰጣሉ።

እነርሱም ደግሞ ሚሊር በዘሌዋውያን 4 ስድስት ውስጥ ስለ እግዚአብሔር “ሰባት ጊዜ” ቍጣ ያወጀው ግንዛቤ “እንደ አንድ ቀን” እንደሚወክል ያሳያሉ፤ ምክንያቱም ጌታ ሰማያትንና ምድርን በስድስት ቀናት እንደ ፈጠረ እና በሰባተኛውም እንዳረፈ በእርግጥ ሁኔታ፣ ቅዱሱን የሰባት ዓመት ዑደት አድርጎአልና።

ኢየሱስ የወይንን ቦታ ምሳሌ በደረሰበት ጊዜ ለፈረሳውያን አንድ ጥያቄ አቀረበ።

እንግዲህ የወይን እርሻ ጌታ በመጣ ጊዜ እነዚያን አርሶ አደሮች ምን ያደርግባቸዋል? እነርሱም አሉት፣ እነዚያን ክፉ ሰዎች በክፉ ያጠፋቸዋል፤ የወይንንም እርሻ ፍሬውን በውራቱ ለሚያቀርቡለት ለሌሎች አርሶ አደሮች ያከራያል። ኢየሱስም አላቸው፣ በመጻሕፍት፣ “ግንቦቾች የናቁት ድንጋይ፣ እርሱ የማዕዘኑ ራስ ሆነ፤ ይህ ከጌታ ዘንድ ሆነ፣ በዓይናችንም ድንቅ ነው” የሚለውን ከቶ አላነበባችሁም? ስለዚህ እላችኋለሁ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ይወሰዳል፣ ፍሬዎንም ለሚያፈራ ሕዝብ ይሰጣል። በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ በማንም ላይ ቢወድቅ ግን ያደቅቀዋል። ዋና ካህናቱና ፈረሳውያኑም ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ። ማቴዎስ 21፡40-45።

ምሳሌው ስለ ወይን እርሻ የቀድሞው የተመረጠ ሕዝብ ተውጦ መንግሥቱ ለአዲስ የተመረጠ ሕዝብ መሰጠቱን የሚገልጽ ምሳሌ ነው። ኢየሱስ እንደ ተናገረው የተጣለው “ድንጋይ” እንደ ተቀበለው ሁኔታ መሠረት ወይም የሚያድን ወይም የሚያጠፋ ድንጋይ ነው። ኢየሱስ በተጠቀመበት አውድ ውስጥ ይህ “ድንጋይ” መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት መሆን ይገባዋል፤ ምክንያቱም ጻድቅ ፍሬ የማፍራት ኃይል አለውና፣ የክርስቶስም ጽድቅ በወንዶችና በሴቶች ውስጥ የሚፈጠረው የእርሱን የእውነት ቃል ሲቀበሉ ብቻ ነው።

በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው። ዮሐንስ 17፡17።

“ድንጋይ” የሚለው ወይም የሚቀበል ወይም የሚከለክል ትምህርት ነው፤ ኢየሱስም ቃሉ ነው፣ በሐዋርያት ሥራም መጽሐፍ ውስጥ ጴጥሮስ “ድንጋይን” ክርስቶስ መሆኑን ይገልጻል።

ለእናንተ ሁሉ እና ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ይታወቅ፣ እናንተ የሰቀላችሁትና እግዚአብሔር ከሙታን ያስነሣው የናዝሬቱ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰሙ ይህ ሰው ፊታችሁ ጤነኛ ሆኖ ቆሞአል። እርሱም እናንተ ሕንፃ ሠሪዎች ከንቱ አድርጋችሁ የጣላችሁት ድንጋይ ሲሆን፣ የማዕዘኑም ራስ ሆኗል። መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ ከሰው መካከል ልንድንበት የተሰጠ ሌላ ስም ከሰማይ በታች የለምና። ሐዋርያት ሥራ 4፡10-12።

ከዚያም በአንደኛ ጴጥሮስ ውስጥ፣ እርሱ የ“ድንጋይ”ን ምሳሌያዊ ትርጉም ይበልጥ ያራምደዋል፤ ነገር ግን ይህን በዚያው የቀድሞ የቃል ኪዳን ሕዝብ መውገድና አዲስ የተመረጠ ሕዝብ መመረጥ ዐውድ ውስጥ ያቆየዋል፤ እንደሚለውም፣ “ቀድሞ ሕዝብ አልነበራችሁም፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ናችሁ፤ ምሕረትንም ያላገኛችሁ ነበራችሁ፣ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል።”

ወደ እርሱ በመምጣታችሁ፣ በሰዎች ዘንድ ቢጣል ምንም እንኳን፣ በእግዚአብሔር ግን የተመረጠና የከበረ ሕያው ድንጋይ እንደሆነ፣ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዎን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት እንድትሆኑ፣ ቅዱስ ክህነትም እንድትሆኑ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ለእግዚአብሔር የሚያስደስቱ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን እንድታቀርቡ ትታነጻላችሁ። ስለዚህም በመጽሐፍ ውስጥ ደግሞ እንዲህ ተጽፎአል፤ “እነሆ፣ በጽዮን የማዕዘን ራስ ድንጋይ፣ የተመረጠ፣ የከበረ ድንጋይ አኖራለሁ፤ በእርሱም የሚያምን አያፍርም።” እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑ ክብሩ ነው፤ ለማይታዘዙ ግን፣ “ሠሪዎች የጣሉት ድንጋይ።”

እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ። እንዲሁም፡ “የመሰናከያ ድንጋይና የማስቀየሚያ አለት” ነው፤ እነርሱም ለቃሉ ስለማይታዘዙ ይሰናከላሉ፤ ለዚህም ደግሞ ተመድበው ነበር። 1 ጴጥሮስ 2:4-8።

ጴጥሮስ ስለ ቀድሞው የተመረጠ ሕዝብ እንዲህ ይላል፡- “ለማይታዘዙት፤ ሕንጻ ሠሪዎች የጣሉት ድንጋይ፤ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ደግሞም የመሰናክል ድንጋይና የማሰናከያ ዓለት ነው፤ እነርሱም በቃሉ ላይ እየተሰናከሉ የማይታዘዙ ስለሆኑ፤ ለዚህም ደግሞ ተመድበው ነበር።”

ኢየሱስ በመሠረቱ ላይ በሚገኝ በእያንዳንዱ ቅዱስ ምሳሌ ይወከላል።

ሌላ መሠረት ማንም ሊያኖር አይችልም፤ ያስቀድሞ የተኖረውም እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። 1 ቆሮንቶስ 3:11።

መለርያውያን የገነቡት መሠረት ዘላለማዊው ዓለት (ድንጋዩ) ነበር።

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል። ከ1842፣ 1843፣ እና 1844 ጀምሮ መልእክቱ ከመጣ በኋላ እኛ ስንገነባበት የቆየነውን የእምነቱን መሠረት የሚያውክ ምንም ነገር እንዲገባ መፍቀድ የለበትም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፤ ከዚያም ጀምሮ እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን በታማኝነት እየጠበቅሁ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ብርቱ ጸሎት እያቀረብን ብርሃንን እየፈለግን ጌታን ስንሻ እግሮቻችን በተቀመጡበት መድረክ ላይ ከዚያ ልንወርድ አናስብም። እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን ልተው እችላለሁ ብላችሁ ታስባላችሁ? ይህ እንደ ዘላለማዊው ዐለት ይሆናል። ከተሰጠኝም ጀምሮ ሁልጊዜ እየመራኝ ነበር።” Review and Herald, April 14, 1903.

ሚሊር እንደ “ዘመናት ዓለት” የሆነው የሚለራዊ መሠረት ክፍል ሆኖ ያገኘው የመጀመሪያው ዕንቁ፣ የዘላለማዊው ዓለት ላይ ስድስት “ሰባት ዘመናት” ነበር፤ እነዚህም “ሰባት ዘመናት”፣ ያንኑ የሚለራዊ መሠረት ገና ከገነቡ በኋላ በእነዚያ የሚለራዊ አቅኚዎች ወደ ጎን የተተወ የመጀመሪያው መሠረታዊ እውነት ሆነ። መሠረታዊውን ድንጋይ የሚጥሉት እነዚያ ሠሪዎች እነርሱ ነበሩ። ክርስቶስን የሚወክለው ይህ “ድንጋይ”፣ ጌታ ያደረገው ቀን ደግሞ እርሱ ነው፤ ሰባተኛውን ቀን እንደ ዕረፍት ቀን፣ ሰባተኛውንም ዓመት ምድሪቱ የምታርፍበት ዓመት አድርጎ ስለ ሠራው። በ1863 ዓ.ም. የመሠረቱ ድንጋይ ተጣለ፤ ነገር ግን ለማይታዘዙት “የማዕዘን ራስ” እና “የመሰናከያ ድንጋይ” ሊደረግ ነው።

የሦስተኛው ወዮ የእስልምና መልእክት የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የተሐድሶ ንቅናቄ ርእሰ ጉዳይ ነው፤ የፈተናውም ሂደት የራእይ አሥራ ስምንት መልእክት በወረደ ጊዜ፣ በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 የኒው ዮርክ ከተማ ታላላቅ ሕንፃዎች በተጣሉ ጊዜ ተጀመረ። አድቬንቲዥም ሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” መምጣቱ እንደሆነ ስለ ትንቢታዊው መለያ ዝም ብሎ ነበር። በጁላይ 18 ቀን 2020፣ የራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ሁለቱ ምስክሮች በዚያች ታላቁቱ ከተማ አደባባዮች ላይ በተገደሉ ጊዜ፣ እነርሱ ወደ ኋላ ተተዉ። የአድቬንቲዥም ፈተና ተፈጽሞ ነበር፤ የእስልምናን መልእክት እንደተገነዘቡ የተናገሩትም ሰዎች ፈተና በመካሄድ ላይ ነበር።

እስከ ጁላይ 2023 መጨረሻ ድረስ በመንገዶች ላይ ሞተው ከተኙ በኋላ፣ እነዚያ የሞቱ ደረቅ አጥንቶች በሕዝቅኤል የመጀመሪያው መልእክት ከዚያ ተነቁ። ሁለተኛው የሕዝቅኤል መልእክት የሦስተኛው ወዮ የእስልምና አራቱ ነፋሳት መልእክት ነው፤ ይህም የዘገየው ራእይ የሆነውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በደረጃ በደረጃ መፈታት የሚወክል ሲሆን፣ የእንቅስቃሴውም ጊዜ ሁሉ ርእሰ ጉዳይ ነው። ከዚያም ልዩ ልዩ እውነቶች ተፈቱ፣ ምክንያቱም የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ባለብዙ ገጽታ መልእክት ነው። የሞቱትን ደረቅ አጥንቶች በመጀመሪያ የገጠማቸው እውነት በሎዶቅያ አድቬንቲዥም የተጣለቸው የመጀመሪያዎቹ እውነት ናት፤ እርስዎም ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ የሚደረገውን ሽግግር የምትለይ እውነት ናት።

እውነቱ የመታተሚያው መልእክት ነው፤ ስለዚህም በአእምሮ በብርቱ ሊጸና እንዲሁም በመንፈሳዊ ሁኔታ ውስጥ ሊሰፍር ያስፈልገዋል። ሁለቱ ምስክሮች በጎዳና ላይ ሞተው የነበሩበትን ዘመን የ“ሰባቱ ዘመናት” መበተን ምልክት መሆኑን መገንዘብ ብቻ አይበቃም፤ እውነቱን በልምምድ የተሞላ መቀበል ደግሞ ያስፈልጋል።

የሚለር ጌጦች፣ በ1798 በመጨረሻው ዘመን የተፈቱትን እውነቶች የሚወክሉ፣ ለመጨረሻዎቹ ዘመናት ደናግል ፈተና ይሆናሉ። በእውነት “በመንፈሳዊ” ሁኔታ መጽናት የሚባለው ልምድ በሚለር የመጀመሪያ ጌጦ ይወከላል፤ “በአእምሮ” ሁኔታ በእውነት መጽናት ደግሞ በሦስተኛው ወቅት የእስልምና መልእክት ይወከላል። በ“ሰባት ጊዜያት” የተወከለው የንስሐና የኃጢአት መናዘዝ ጥሪ፣ ከክርስቶስ ጋር በቅድስተ ቅዱሳን ስፍራ በአንድነት የሚፈጸም ሥራን ይለይታል፤ እናም በ“mareh” ራእይ ይወከላል።

የሶስተኛው ወቅት ስለ እስልምና ያለው “ምሁራዊ” ግንዛቤ በ“ቻዘን” ራእይ ይወከላል፤ እነዚህም ሁለቱ ለሚታተሙት የሚያስፈልጉ ናቸው። በ1863 ላኦዲቅያዊ አድቪንቲዥም ኢያሪኮን እንደ ገና ለመሥራት መረጠ፤ ኢየሱሳምንም የመመለስ ሥራውን ተወ። ኢያሪኮ የብልጽግና ምልክት ነው፤ ይህም እንደ ላኦዲቅያዊው ዕውርነት ደግሞ ይወከላል።

“በምድሪቱ ያሉት ከሁሉ ጠንካራ ምሽጎች አንዱ—ታላቁቱና ሀብታሚቱ የኢያሪኮ ከተማ—ከጊልጋል ሰፈራቸው ብዙ ሳይርቅ በፈታቸው ተዘርግታ ነበር። በለምለም ሜዳ ዳርቻ ላይ የተቀመጠች፣ በሞቃታማ አገሮች ሀብታማና ልዩ ልዩ ምርቶች የተትረፈረፈች፣ ቤተ መንግሥቶቿና ቤተ መቅደሶቿ የቅንጦትና የክፋት መኖሪያ ሆነው የነበሩበት ይህች ትዕቢተኛ ከተማ፣ ከግዙፍ ቅጥሮቿ በስተጀርባ፣ ለእስራኤል አምላክ ፈተና ትቀርብ ነበር። ኢያሪኮ ከዋና ዋናዎቹ የጣዖት አምልኮ ማዕከላት አንዱ ነበረች፤ በተለይም ለጨረቃ አምላክት ለአስታሮት ተሰጥታ ነበር። እዚህ በከነዓናውያን ሃይማኖት ውስጥ ካሉት ከሁሉ የረከሱና የሰውን ክብር የሚያዋርዱ ነገሮች ሁሉ ተሰብስበው ነበር። በአእምሮአቸው ውስጥ በቤት-ዴዖር የሠሩት ኃጢአት አስፈሪ ውጤቶች ገና ትኩስ የነበሩባቸው የእስራኤል ሕዝብ፣ ይህችን አሕዛባዊት ከተማ ሲመለከቱ ከጸያፍነትና ከድንጋጤ በቀር ሌላ ስሜት ሊኖራቸው አይችልም ነበር።” አበውና ነቢያት፣ ገጽ 487።

1863 ዓ.ም. ያሪኮን ሲሠሩ ሠራተኞቹ የናቁት “ድንጋይ” በመጨረሻዎቹ ዘመናት እውነት (እንቁ) የሚሆነው “ሰባት ጊዜ” ነበር፤ እርሱም “የማዕዘኑ ራስ” ይሆናል። ምክንያቱም ይህ በሚለር ተከታዮች እንቅስቃሴ ውስጥ የአድቪንቲዥምን መጀመሪያ ከአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ እንቅስቃሴ ውስጥ ካለው የአድቪንቲዥም መጨረሻ ጋር አብሮ የሚሸምን እውነት ነው። ይህ እንቁ፣ እርሱም “ሰባት ጊዜ” የሆነው፣ ደግሞ “እግዚአብሔር ያደረገው ቀን” ነው፤ እርሱም ክርስቶስ ራሱ ነው። ምክንያቱም እርሱ ቃል ነውና፣ እርሱም “እውነት” ነው። የእስልምና ጉዳይ የቀድሞውንም ሆነ የአዲሱን የተመረጠ ሕዝብ መንጻት የሚያመጣ ርእሰ ጉዳይ ነው፤ ይህም ድርብ መንጻት በመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. ተጀመረ፤ ይህም “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” ነበር። በዚያ ቀን ጠባቂዎቹ ክርስቶስ የወይኑን ቦታ ምሳሌ ሲያውጅ የዘመረውን ያንኑ መዝሙር ሊዘምሩ ነበር። አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሙሴን መዝሙር (“ሰባት ጊዜ”) እና የበጉን መዝሙር ይዘምራሉ።

እኔም ከእሳት ጋር የተቀላቀለ እንደ ብርጫቆ ባሕር ያለ ነገር አየሁ፤ በአውሬውም ላይ፣ በምስሉም ላይ፣ በምልክቱም ላይ፣ በስሙም ቍጥር ላይ ድል የነሡት የእግዚአብሔርን በገናዎች ይዘው በብርጫቆው ባሕር ላይ ቆመው አየሁ። እነርሱም፡- የእግዚአብሔር ባሪያ የሙሴን መዝሙርና የበጉን መዝሙር እየዘመሩ፡- ሁሉን የምትችል ጌታ አምላክ ሆይ፣ ሥራዎችህ ታላላቅና ድንቅ ናቸው፤ የቅዱሳን ንጉሥ ሆይ፣ መንገዶችህ ጻድቅና እውነተኛ ናቸው እያሉ ይዘምራሉ። ራእይ 15፣2, 3።

“በጉ” የታረደው ክርስቶስ ነው፤ እርሱም በሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ቀናት መካከል ተገደለ፤ በዚህም የሕይወቱንና የደሙን መሥዋዕት አንድ ላይ እያገናኘ ኪዳኑን ያጸናበትን ነገር፣ ከሙሴ “የኪዳኑ ጠብ” ጋር

በዘሌዋውያን ሀያ ስድስት ውስጥ አስተሳስሮታል። የሙሴና የበጎ መዝሙር የነቢያዊ ታሪክ chazon መዝሙር እና የእርሱ “መገለጥ” mareh መዝሙር ነው። በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት በተመለከቱት ሁለት ራእዮች እንደተወከለ የአእምሮና የመንፈስ ግንዛቤ መዝሙር ነው። ኪዳናዊ ሕዝብ እየተፈረደበትና እየተተወ ሳለ፣ አዲስ የተመረጠ ሕዝብ የሚመረጥበት መዝሙር ነው። የምርጫው ሂደት፣ ስለዚህም መዝሙር፣ በመስከረም 11 ቀን 2001 ጀመረ።

ከያዕቆብ የሚመጡት ሥር ይሰድዳሉ፤ እስራኤልም ያብባል ይገባል። የዓለምንም ፊት በፍሬ ይሞላል። የመታውን እንደ መታቸው መታውን? ወይስ እርሱን በገደሉት እንደ ተገደሉት እርሱ ተገድሎአልን? ሲበቅልም በመጠን ትኩረትረቀለህ፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ብርቱ ነፋሱን ያቆማል። ስለዚህ የያዕቆብ ኃጢአት በዚህ ይሰረዳል፤ ኃጢአቱንም ለማስወገድ የሚገኘው ፍሬ ሁሉ ይህ ነው፤ የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደ ተፈጭ የኖራ ድንጋይ ባደረገ ጊዜ፣ የማምለኪያ ዘፎችና የተቀረጹ ምስሎች አይቆሙም። የተመሸገችው ከተማ ግን ባድማ ትሆናለች፣ መኖሪያይቱም ትተዋለች እንደ ምድረ በዳም ትሆናለች፤ በዚያ ጥጃው ይሰማራል፣ በዚያም ይተኛል፣ ቅርንጫፎቿንም ይበላል። ቅርንጫፎቿ በደረቁ ጊዜ ይሰበራሉ፤ ሴቶችም መጥተው በእሳት ያቃጥሏቸዋል፤ ይህ ማስተዋል የሌለው ሕዝብ ነውና፤ ስለዚህ የፈጠራቸው አይምራቸውም፣ የሠራቸውም ሞገስ አያሳያቸውም። በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ እግዚአብሔር ከወንዙ ሰርጥ እስከ ግብፅ ፈሳሽ ድረስ ይወቃል፣ እናንተም የእስራኤል ልጆች ሆይ፣ አንድ በአንድ ትሰበሰባላችሁ። በዚያም ቀን ታላቅ መለኮት ይነፋል፣ በአሦር ምድር ሊጠፉ የተቃረኑትና በግብፅ ምድር የተበተኑት ይመጣሉ፣ በኢየሱሳምም በቅዱሱ ተራራ ላይ እግዚአብሔርን ያመልካሉ። ኢሳይያስ 27፡6-13።

እነዚህ ጥቅሶች በትክክል ሲረዱ ከሴፕቴምበር 11, 2001 እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሱድ ሕግ ድረስ ያመለክታሉ። ቁጥር ስድስት ሥሩን የሚያፈራውን ተክል መጀመሪያ፣ ከዚያም የሚያብብና የሚያቆጠቁጥ፣ በመጨረሻም ምድርን ሁሉ በፍሬ የሚሞላ መሆኑን በማስለየት ታሪኩን በሙሉ ይገልጻል። ምድርን የሚሞላው ፍሬ ይህን የሚያደርገው በ“ሰዓቱ” ውስጥ ነው፣ ይህም የእሱድ ሕግ ቀውስ ነው። በዚያ ጊዜ ክርስቶስ ፍሬውን ወደ ጎተራው ሲሰበስብ፣ በተመሳሳይም በባቢሎን ላይ ፍርድን ያመጣል። ምድር በፍሬ በምትሞላበት ጊዜ የሚፈጸመው ፍርድ በቁጥር ሰባት ተመልክቷል፤ በዚያም ሁለቱ ጥያቄዎች ሲቀርቡ፣ “እርሱን የመቱትን እንደ መታቸው እርሱን መታውን? ወይስ በእርሱ እንደ ተገደሉት እርድ እርሱ ተገድሎአልን?” ይላሉ።

ከዚያም በስምንተኛው ቁጥር ውስጥ የኋለኛው ዝናብ መርጫት “በመጠን” በሚለው ንግግር ተለይቶ ይታወቃል። ተክሎች እንዲበቅሉ የሚያደርገው ዝናብ ነው፤ እናም የኋለኛው ዝናብ መጀመሪያ ሲጠቆም፣ “በመጠን፣ በሚበቅልበት ጊዜ” እንደሚጀምር ተጠቅሶ ይታወቃል። የኋለኛው ዝናብ ሲጀምር “በመጠን” ይፈሰሳል፤ ምክንያቱም መከሩ ከእውነተኛችና ከሐሰተኞች የተቀላቀለ ከሆነ፣ ያለ መጠን አይፈስስምና።

“በእውነት የተለወጠ ነፍስ ሁሉ ሌሎችን ከስህተት ጨለማ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ድንቅ ብርሃን ለማምጣት እጅግ ጽኑ ፍላጎት ይኖራታል። ምድርን ሁሉ በክብሩ የሚያበራው የእግዚአብሔር መንፈስ ታላቅ መፍሰስ እኛ በልምድ ከእግዚአብሔር ጋር ባልንጀራ ሠራተኞች መሆን ምን እንደሆነ የምናውቅ ብሩህ ሕዝብ እስክንሆን ድረስ አይመጣም። ለክርስቶስ አገልግሎት ፍጹምና ሙሉ ልብ ሆነ መቀደስ በእኛ ሲኖር፣ እግዚአብሔር ያንን እውነታ መንፈሱን ያለ መጠን በመፍሰስ ያረጋግጣል፤ ነገር ግን ከቤተ ክርስቲያን ታላቁ ክፍል ከእግዚአብሔር ጋር ባልንጀራ ሠራተኞች ሳይሆኑ ይህ አይሆንም። ራስ ወዳድነትና ራስን ማስደሰት እንዲሁ ግልጽ በሆነ ጊዜ፣ በቃል ቢገለጥ የቃዩንን መልስ የሚያቀርብ መንፈስ፣—‘እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ?’—በሚነግሥበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር መንፈሱን ሊያፈስ አይችልም። የዚህ ዘመን እውነት፣ በየወገኑ እየበዙ ያሉ ምልክቶች፣ የነገሮች ሁሉ ፍጻሜ እንደቀረበ የሚመሰክሩት፣ እውነቱን እናውቃለን የሚሉትን የተኙ ኃይሎች ለማንቃት በቂ ካልሆኑ፣ ያበራ የነበረው ብርሃን መጠን ያለው ጨለማ እነዚህን ነፍሳት ይወርሳቸዋል። በመጨረሻው ቁጥጥር ታላቅ ቀን ለእግዚአብሔር ሊቀርቡት

የሚችሉ ለቸልተኝነታቸው የይቅርታ ምክንያት እንኳ ጥላ የለም። በእግዚአብሔር ቃል የተቀደሰው እውነት ብርሃን ውስጥ ለምን እንዳልኖሩ፣ እንዳልተመለሱ፣ እንዳልሠሩም እና እንዲሁም በአኗኗራቸው በኩል ለኃጢአት በጨለማ ለተሸፈነ ዓለም ርኅራኄያቸውን፣ ቅንዓታቸውን በመግለጥ የወንጌል ኃይልና እውነታ ሊካድ እንደማይችል ለማሳየት ለምን እንዳልቻሉ የሚያቀርቡት ምክንያት አይኖርም።” Review and Herald, July 21, 1896.

እህት ዋይት ይህን ክፍል በራዕይ ያለው መልአክ የሚወርድበት ጊዜ መሆኑን ትገልጻለች፤ ምክንያቱም እርሷ “ምድርን ሁሉ በክብሩ የሚያበራ የእግዚአብሔር መንፈስ ታላቅ መፍሰስ” ብላ ትናገራለች። በእነዚህ ጽሑፎች ውስጥ ብዙ ጊዜ በጠቀስነው ሌላ ክፍል ውስጥም፣ “የኒው ዮርክ ታላላቅ ሕንፃዎች” “ወደ ታች በሚወረወሩበት” ጊዜ፣ “የራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ስምንት፣ ቁጥር አንድ እስከ ሶስት ይፈጸማሉ” ብላ ገልጻለች።

እነዚህን ሐሳቦች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

አሁን ስለ ወዳጄ የፍቅርኛዬን መዝሙር ስለ ወይኑ እዘምራለሁ። የተወደደው ወዳጄ እጅግ ፍሬያማ በሆነ ኮረብታ ላይ ወይን ነበረው፤ እርሱም አጥሮታል፣ ድንጋዮቹንም ከእርሱ ውስጥ ሰብስቦ አውጥቶአል፣ በምርጥ የወይን ተክልም ተክሎታል፣ በመካከሉም ግንብ ሠርቶአል፣ በውስጡም ደግሞ የወይን መጫመቂያ አድርጎአል፤ ወይንም እንዲያፈራ ጠበቀ፣ እርሱ ግን የዱር ወይን አፈራ። አሁንም፣ የኢየሱስም ነዋሪዎች ሆይ፣ የይሁዳም ሰዎች ሆይ፣ እባካችሁ በእኔና በወይኔ መካከል ፍረዱ። ላላደረግሁለት ነገር ከዚያ በላይ ለወይኔ ምን ሊደረግለት ይችል ነበር? ወይን እንዲያፈራ በጠበቅሁ ጊዜ፣ ለምን የዱር ወይን አፈራ? አሁንም እንግዲህ፣ በወይኔ ላይ የማደርገውን እነግራችኋለሁ፤ አጥሩን አፈርሳለሁ፣ ይበላም ዘንድ፤ ቅጥሩንም አፈርሳለሁ፣ ይረገጥም ዘንድ፤ ባድማም አደርገዋለሁ፤ አይቈረጥም፣ አይከተኩትም፤ እሾህና አሜኬላም ይበቅሉበታል፤ ዝናብም እንዳያዘንቡበት ደመናትን አዝዛለሁ። የሠራዊት ጌታ ወይን የእስራኤል ቤት ነውና፣ የይሁዳም ሰዎች የደስታው ተክል ናቸው፤ ፍርድንም ጠበቀ፣ እነሆም ግፍ ሆነ፤ ጽድቅንም ጠበቀ፣ እነሆም ጩኸት ሆነ። ኢሳይያስ 5፡1-7።